

சௌ-சௌ

A UNITED FILM RELEASE

[விலை அளவு 0-1-0]

சூரப்புலி

ரத்னம்--ராஜகாந்தம்

1.

- ராஜ: ஆதியிலே தாலிகட்டு வாரோ
ஆகாது என்று சொல் வாரோ—சீரோ
- ரத்: வந்தேன் ஐல் சுந்தரி மாராட்டம் பேசாதே
காராட்டுப் பூனைபோல்— (வ)
- ராஜ: யாருமில்லா இந்த வேளையிலே வந்து
குறம்பு நீ செய்வதேன் குரங்கினைப்போல்
- ரத்: ராணி என்ன ராங்கி உனக்கு
ராசுவலிபோல் குதிப்பதிலினி சுகமலையடி.
- ராஜ: காவாலி தனமாக பேசாதே-வேதனையாருமீப் போதே
- ரத்: தள்ளாதே அண்ணமே சமயமிப் போசுகமாகுமே—
ஐம்பம் ஒன்றும் என்னிடம்
கொஞ்சம் செய்தும் பலனில்லை— (உள்)
- ராஜ: குறுத்தமீசை மீதிலாசை மறப்பேனோ நானே
- ரத்: மறப்பேனோ நானே விருப்பம் கொண்டேனே
- இருவரும்:— பொருத்தமான வேளையிலே மறப்பேனோ நானே

2.

ரத்னம்--ராஜகாந்தம்

- ராஜ: கடன் வாங்கியே-பணந்தேடினோம்
யாருக்கானாமே-கப்பி நீட்டினோம்—நாம்
வாச்சுது நல்ல வேட்டையே
ஒரு-மூச்சிலே கட்டினோம் மூட்டையே
- ரத்: பணந்தான்டி நமக்கு கடவுள்
இல்-லாமல் போனால் முடியாது
கடனை வாங்கி-உடம்பை வளர்த்து
ஹா கடன் கேட்டாலே—(ஹா வந்து)
போட்டிடுவேன் நல்ல பூணையே
பிடிக்காட்டியே முறுக்குவேன் மீசையே
- ராஜ: ஊரை ஏமாற்றிடலாமே—நாம்
அதுவே பெருமை மிகமிக அருமை
- ரத்: அடிபோடி எனைப்போல் இனி ஏது
- ராஜ: ஏமகாதகனென்றே பேர்வாங்கு
எதிர்த்தாலுன் வேலையை நீ காட்டு
அதுவே பெருமை மிகமிக அருமை

ராஜ: ஹா நல்ல சமர்த்துதான்
 ரத்: ஹா-இது பொருத்தந்தான்
 இருவரும்:— வாச்சுது நல்ல வேட்டையே
 ஒரு மூச்சிலே போடுவோம் மூட்டையே

3. ரத்னம்—ராஜகாந்தம்

ரத்: காடை கௌதாரி நரிக்கொம்பு ஆயாளோ வாங்கலையோ

ராஜ: ஜோடி வண்ணாத்தி குருவி ஆயாளோ வாங்கலையோ

ரத்: புல் புல் சிட்டி கைகு

ராஜ: அந்த பொட்டைக் காட்டு மைனா
 சண்டைபோடிக் கொண்டலாத்தி ஆயாளோ

ரத்: காடை கௌதாரி நரிக்கொம்பு ஆயாளோ வாங்கலையோ

ராஜ: ரெட்டை புள்ளி பெத்துக்கொள்ள மருந்திருக்கு அம்மாமாரே!
 வட்டி போட்டு வேலை செய்யும் வாங்கி முழுங்கிப்பாரு ஆயாளோ
 காசு இப்பாலே—மருந்து அப்பாலே

ரத்: நல்ல நல்ல மருந்துதான் வெல்லம்போலே இனிக்குந்தான்
 காட்டு மருந்தை எல்லாம் போட்டுநான் செய்தேந்தான்
 போனவராது பொழுதுபோன சிக்காது
 வாங்கிப்பாருங்கோ மவராசி மார்களை

ராஜ: அதோ வந்துட்டான் வந்துட்டான் வந்துட்டான்
 அண்டியாளம் கண்டுட்டான்
 சூளைத்தேடி வந்துட்டான்

ரத்: கிந்தாலே என்னவாம் வழியிருக்கு ஓடத்தான்
 புடிச்சமே கேட்டாலே போடப்போறேன் நாமந்தான்

ராஜ: அதோ வந்துட்டான் வந்துட்டான்

4. ரத்னம்—ராஜகாந்தம்

குரப்பயி: சுத்துத் தொழிலை விட்டு வண்ணனும் ஹும்
 வண்ணாத்தியும் கொளுத்தும் வெய்யலிலே
 ஆத்தங்கையடியில் வண்ணனும் ஹும்
 வண்ணாத்தியைப் போல் முழிக்கையிலே அஹும் அஹும் ஆசோ

மச்சி:—காலையிலே வடிச்ச கஞ்சியை தேடி—

ஏலேலோ மாமா ஏலேலோ மச்சான்—இப்போ

சுத்துநிற்கே வத்தி வதங்கி வாடி—ஆஹும் ஆஹும் ஆசோ

வீசுல் ட்ராமா

- கிருஷ்ணன்—மதுரம்
- (1)
- (ஆ) விலகிப்போ—விதவை நீ-தெரிந்து கொண்டேன் விட்டு (வி)
- (சா) விலகுமோ பருவமும் காதலும்
- (ஆ) தலைவிதி தன்னைத் தடுக்க யாராலேயாகும் (வி)
- (சா) உலகிலினில் கணவனை
இழந்ததெந்தன் குற்றமா?
உடலைக் கட்டினாலும்—மன
உணர்வு கட்டப்போமோ
மடமையாலே வீண்
புரளிக்காரர் சொல்
மனதிற்கொள்ளப்போமோ
- (ஆ) புதிய ஆடை வெளுத்தபின்
புகலும் கோடியாகுமோ
பொங்கும் பால் கவிழ்ந்தபின்
கலயந்தனில் வந்து சேருமோ?
நாமாட்டேன் நாமாட்டேன் உன்னைகொள்ள
- (சா) பதியிழந்த பாவையும்
பாரில் விதவையாகினால்
சதியிழந்த ஆண்பிள்ளைக்கது
சார்ந்திடாத தென்னவோ
சரியான—பொதுஞாயமா
சாற்றுமையா—
- கிருஷ்ணன்—மதுரம்
- (2)
- (சா) ஆகாதய்யா—அவசரமேன் இப்போ (ஆ)
- வாகான் கல்யாணம் ஆகுமுன்னே ஏதும் (ஆ)
- (ஆ) நீ காந்தம் நான் ஊசி போலே இன்னு னே
ஏகாந்தமே வேண்டுவோம் நாமன்பாலே
ஆகாதம்மா—மறுத்துச்சொன்னால்
- (சா) ஊருமறிய நானேக்கருது ஒடிப்போருநர்
- (ஆ) பசி—நேரும்போது நாமும் சோத்தை
பார்த்துக்கனிப்பதா?
யாரும் நோரில் காணில்லம்மை
என்ன சொல்பவார்

- (ஆ) இரு—பேரும் உலகில் சத்பதிஎன
எண்ணிக் கொள்வார்
- (சா) அப்பா அடுத்த அறையில் தங்குது
- (ஆ) அது எப்போதும்போல
குறட்டை போடுது தெரியுமே!
- (சா) பார்த்துட்டார்?
- (ஆ) என்ன?
- (சா) சே.
- (ஆ) ஹும்
- (சா) ஐயோ

தெரியுமா?

(ஆ)

கலிகால மைனர்

துரைராஜ்—ரத்னம்

மாமுண்டி:—கொல்லையிலே ஒரு குடிசையிருந்துதாம்
மைனர்— “ஆமா இருக்கு?”

மாமு:— கூரை விறைய நெல்லும் இருந்துதாம்

மை:— “எல்லாநெல்லும் அங்கேதானே இருக்கு ஏன்?”

மாமு:— வெளியில் கதவு பூட்டியிருந்துதாம்

மை:— “நான் தாண்டா பூட்டினேன்”

மாமு:— அதனால்—வேறே வழியில் பூட்டைத் திறந்துதாம்

மை:— “எண்டா திறந்தானுங்க”

மாமு:— நெல்லை வெளியே அள்ளப்பார்த்துதாம்

மை:— “பார்த்துட்டு சும்மாவா இருந்தானுங்க”

மாமு:— நெருங்கிப்போனால் கருகிப்போகுதாம்

மை:— “எண்டா கருகுது”

மாமு:— வீடான வீடெல்லாம் வெந்து எரியுதாம்

மை:— “ஐயையோ!”

ரத்னம்—ராஜகாந்தம்

மு:— A. B. G. T.

மை:— கொப்பந்தாடி

மு:— A. B. G. T. இக்கிலிஷு இவ்வளவுதான்

மை:— காலிலே ஜோடு கழுத்தில் டையோடு

கறப்பு சமீசை இருக்கணும்—இந்த

- மாமு:— கோட்டும் சூட்டும் வேண்டாமா
ஹாட்டும் பூட்டும் வேண்டாமா
மை:— மேடு பள்ளம் பார்த்து நீ வேகமாக தள்ளுடா
மாமு:— ஒடுகிறவண்டியே நீ ஒழுங்கா உதையுங்க
மை:— மெள்ளடா
மாமு:— பள்ளங்க
மை:— கொஞ்சம் நில்லுடா
மாமு:— நிறுத்த வல்லீங்க
மை:— கைபிடி ஜோராயில்லே கண்டபக்கம் போருது
மாமு:— போகவிடாதே தம்பி பிடிச்சி நீ அழுத்துங்க
மை:— வீட்டால் விழுவும் போலே இருக்குது
மாமு:— விழாமல் பிடிச்சுநேன் மிதிச்சிக்கோ
மை:— ஆளுசரிதான். மாமு—ஆச்சி ஊருதான்
மை:— தள்ளு வேகம். மாமு:—பல்லு உடையும்
மை:— ஏதவா மாமு:—தம்பி மெதுவாக

ரத்னம்—ராஜகாந்தம்

- மாமு:— கன்னி—வாடி
கன்னி:— ஏங்கே—வாடி
மாமு:— உண்ணைக்கட்டியே எந்தன் வீட்டுக்கு
கம்பி நீட்டப் போகிறனே
கன்னி:— வரமாட்டேனென்று சொல்லுமேன்
மாமு:— வந்தால் மனசுபோல் நடந்திடுவேன்

துரைராஜ்—ஜெயா

- ஐரா:— ராஜா—துரை ராஜா
காப்பி குடிவேலா
மை:— கோட்டை தூக்கியே—மாட்டி
என் தலை ஹேட்டை போட்டிடுவாய்—புலுக் (கோ)
ஐரா:— போடமாட்டேனென்று சொல்லுமேன்
மை:— சரி சப்பா மகரி நிலா
கன்னி } வா நல்லனேரே மீதே
மாமு } வண்டியில் போயிடுவோம்—வில்லு
ஐரா } வண்டியில் போயிடுவோம்
மை }

சௌ-சௌ

தூப்புலி:—கத்தாடுவதையே தொழிலாகக்கொண்ட கத்தாடியும், மசகியும் வட்டிகடை விடாகண்டனிடம் சங்கராந்தி தினம் திருப்பி தருவதாக கடன் வாங்குகிறார்கள். ஆனால் கத்தாடி வாங்கிய பணத்தை ரப்பம் விட வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் விடாகண்டனிடம் அகப்படாமல் இருக்கிறான். ஓர் தினம் கத்தாடிக்கொண்டு இருக்கும்போது விடாகண்டன் வந்து பிடித்துக்கொள்ள, வீட்டுக்கு அழைத்துக் கொண்டுபோய் கத்தாடிக்கு காக்கா வலிப்பு வந்ததுபோல் நடத்து, ஏமாற்றி அனுப்பிவிட்டு ஊரைவிட்டு ஓடிவிடுகிறார்கள். விடாகண்டனும், அவன் கணக்கனும், பல ஊர்களுக்கு தேடிப்போகிறார்கள். வேறு ஊரில் இருந்த கத்தாடியை விடாகண்டன் கண்டுபிடித்த பணம் கேட்க கத்தாடி குதிரைக்குள் பணமிருப்பதாகச் சொல்லி குதிரைக்குள் தள்ளி மூடி விட்டு ஓடிவிடுகிறார்கள். விடாகண்டனும் கணக்கனும் ஒருவருக்கொருவா முட்டிக்கொண்டதில் குதிரை உடைந்து இருவரும் ஒருவரையொருவர் அறிந்தகொள்ளுகிறார்கள். எப்படியும் கத்தாடியைக் கண்டுபிடித்தே தீருவது என்ற முடிவில் தேடிப்போகிறார்கள். கத்தாடி, வேறு ஒரு ஊரில் இருக்கும்போது விடாகண்டனும் கணக்கனும் வீட்டுக்கு வந்து கதவைத்தட்ட, கத்தாடி வேறு வழியின்றி இறந்து போனான் போல் படுத்திக்கொள்ளுகிறான். மசக்கி விடாகண்டனிடம் புருஷன் இறந்துவிட்டதாக ஒலியிடுகிறான். தன்னை ஏமாற்றிய கத்தாடியை சுட்டு சாம்பலாக செய்தவிடவேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் தன் சிலவியேயே மயானத்திற்கு கொண்டுபோய் ஜடையில் வைத்து கணக்கன் கொட்டி வைக்கிறான். ஜடையை எரிக்கிறது. எல்லோரும் போகிறார்கள். கத்தாடி குடி தாங்காமல் ஜடையை விட்டு குதித்துவிடுகிறான். சந்தேகத்தில் ஓளந்திருந்த விடாகண்டன் வந்து பிடித்துக்கொள்ள விடாகண்டன் பணத்திற்கு கத்தாடியும், மசக்கியும் வண்ணான் வண்ணாத்தியாக இருந்து கடனை அடைக்கும்படி கிராமத்தார் தீர்ப்பு கூறுகிறார்கள்.

ஸ்கூல் டிராமா:—ஆறுமுகம் விறகு வியாபாரி. அவனும் கூட்டாளியும் விறகு வண்டி தள்ளிக்கொண்டு போகும்போது வண்டி குடை சாய்ந்து விட்டதினால் கூட்டாளி காம்படைந்து மூச்சுசெய்கிறான். ஆறுமுகம் தண்ணீர் கொண்டுவருவதற்காக ஓர் வீட்டின் கொல்லிப் பக்கத்தில் உள்ள கிணற்றுக்கு ஓடுகிறான். அது மார்க்கண்டராவின் வீடு. அவர் மகள் சாவித்திரி இளம் வீதவை, கிணற்றில் தண்ணீர் இறைத்துக் கொண்டிருக்கிறாள். இருவரும் பள்ளி தோழர்களானதால் ஒருவர்கொருவர் அறிமுகமாகிறார்கள். இருவரும் ஸ்கூல் டிராமாவில் கதா நாயகன் கதா நாயகி வேஷத்தில் விதைவையாக ஆறுமுகத்தை விவாஹம் செய்து கத்தாடி வதாக நடத்தது ஏன் உண்மையிலேயே இருக்கக்கூடாது என்ற காரணம் இருவருக்கும் தோன்றவே இருவரும் பழய ஸ்கூல் டிராமா டைட்டப்பாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்போது சாவித்திரி தந்தை து ஆறுமுகத்தை விரட்டுகிறார். ஆறுமுகம் கப்பிவந்து ஒரு அலங்கரிக்கப் பட்டிருக்கும் பந்தலில் ஒரு இடத்தில் ஓளிந்துக்கொள்ளுகிறான். அந்த பந்தலில் மாயையில் தேகப்பயிற்சி சம்பந்தமாக கூட்டம் நடக்கிறது. அதற்கு

காக்கண்டராவும் சாவித்திரியும் வந்திருக்கிறார்கள். சாவித்திரி 'தேகப் பயிற்சி பெண்களுக்கு அவசியம்' என்பதுபற்றி பேசுகிறாள். பிறகு ஒரு பிரபலமான பயில்வான் படத்தை திறந்துவைக்கும்போது அதற்குள் ஆறுமுகம் களைப்பின் மிகுதியால் சுகமாக தாங்கிக்கொண்டிருக்கிறான். ஜனங்கள் சிரிக்கிறார்கள். விஷயம் தெரிந்து ஆறுமுகத்தை வரைய புடைத்து விடவே, ஆறுமுகம் பிரக்ஞையிழந்து ஆபத்தான நிலையை அடைகிறான், அவனை அடித்ததில் மார்கண்டராவும் சேர்ந்தவராகையால் தன் மீது சூழ்ந்ம் வராதிருக்க ஆஸ்பத்திரியில் சிகிச்சைக்காக அனுப்பி அவன் உயிரைக் காப்பாற்ற சிரத்தை உடையவராக இருக்கிறார். இக்காரணத்தைக் கொண்டு சாவித்திரிக்கு ஆறுமுகத்தை ஆஸ்பத்திரியில் சந்திக்கும் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கிறது. ராஜியும் நர்ஸ் ஒருவனைக் காதுவிக்க, சாவித்திரி நர்ஸ் உடையணிந்து அவர்கள் காதுலை வெளிப்படுத்துகிறாள். ஆகவே சாவித்திரி இக்கூடப்படி நடக்கும்படியான நிர்ப்பந்தம் ராஜிக்கு வந்துவிடுகிறது. ஸ்கூல் ட்ராமா வான விதவா விவாஹம் உண்மையிலேயே பலித்தவிடுகிறது.

கலிகால மைனர்:—மைனர் ஒரு ஜமீன்தாரின் மகன் என்றாலும் படிப்பு வாசனையற்றவன். எல்லாம் தெரிந்தவனாகக் காட்டிக்கொள்ளும் பழக்கமும், எதையும் சுலபமாக நினைக்கும் குணமும் அவனுக்குண்டு. அவனுக்கு நாகரீகத்தின் மீது அளவற்ற மோஹம், இங்கிலீஷ் பேசவேண்டுமென்பதும் ஆசை. ஆகவே சென்னைக்குப்போய் அங்குள்ள விகோதங்களையும் பார்த்து விட்டு வரும்போது ஓர் ஹார்மோனியப் பெட்டியும், பல இங்கிலீஷ் புத்தகங்களையும் வாங்கி வருகிறான். வடி கட்டின முட்டாளான அவன் கோபுரக் காரன் மாமுண்டியிடம் வாயில் வந்தபடி இங்கிலீஷாகப் பேசுகிறான். ஹார்மோனியத்தில் கண்டபடி வாசிக்கும் கோர சப்தங்களெல்லாம் பாட்டாகப் பாடுகிறான். மாமுண்டிக்கும் இடெல்லாம் கற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்ற ஆசை பிறக்கிறது. அவனுக்கும் மைனர் சொல்லிவைக்கிறார். இதற்குள் மைனருக்கு நாகரீகமான பெண்ணை மணந்துகொள்ளவேண்டுமென்பது ஆசை. அதற்கு தங்கள் பூமிநாத பிள்ளை மூலம் கன்னிநாடி ஐயாசாயி பிள்ளை மகன் ஐராவதத்தைப் பேசி முடிக்கிறான். மைனருக்கு பெண்பார்க்க சைக்கிளில் போகவேண்டுமென்று ஆசை. ஒருவருக்கும் சைக்கிள் விடத் தெரியாதாகையால் மைனரை உட்காரவைத்து மாமுண்டி தள்ளுகிறான். போகும் வழியில் பலகாரக் கடைக்காரி, பில்லுக்கட்டுக்காரன், நெசவுக்காரர்கள் முதலியவர்கள் மீது ஏற்றி கடைசியில் ஆள் தப்பினால் போடும் என்று ஓட்டம் பிடிக்கிறார்கள். இதற்குள் தரகனுடைய விஷமத்தனத்தால் ஐயாசாயி பிள்ளை மகன் ஐராவதம் பயித்தியம் பிடித்தவன் போல நடந்து மைனரை விட்டடிவிடவேண்டும் என முடிவு செய்கிறான். மைனர் தன் அசட்டுத் தனங்களால் நேர்ந்த அவமானங்களுக்குத் தப்பி ஐராவதத்தை மணந்துகொள்கிறான். வேலைக்கார மாமுண்டியும் வேலைக்கார கன்னினை மணந்துகொள்கிறான்.

சபம் | சபம் || சபம் |||